

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: 1S/45/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0923100476
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľudevít Fafaľák
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2025:0923100476.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľudevíta Fafaľáka, členov senátu Mgr. Slavomíra Podhorského a JUDr. Zuzany Berežnej, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XXX, XXX XX E., štátna príslušnosť: Ukrajina, právne zastúpená: JUDr. Vladimír Novák, advokát, so sídlom Štúrova 8, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej cudzineckej polície Prešov, Jarková 31, 080 10 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-HCP-PO2-61-007/2023-Sk zo dňa 21.07.2023, takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie žalovaného Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov č. PPZ-HCP-PO2-61-007/2023-Sk zo dňa 21.7.2023, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, Úradu hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Oddelenia cudzineckej polície Michalovce č. PPZ-HCP-PO7-281-021/023-PC zo dňa 20.2.2023 a vec vracia prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie.

II. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov prvostupňového, ako aj kasačného konania.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Žalobkyňa podala dňa 09.09.2020 na prvostupňovom správnom orgáne - Oddelení cudzineckej polície Policajného zboru Michalovce žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky v zmysle § 52 ods. 1 písm. a) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov (ďalej v texte ako „zákon o pobyte“).

2. Prvostupňový správny orgán o žiadosti rozhodol rozhodnutím č. PPZ-HCP-PO-189-018/2020-TPC zo dňa 04.12.2020 tak, že žiadosť žalobkyne o udelenie dlhodobého pobytu zamietol v zmysle § 54 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov. Voči rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie.

3. Žalovaný rozhodnutím č. PPZ-HCP-PO2-88/2021 zo dňa 26.01.2021 rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil a odvolanie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa správnu žalobu dňa 29.03.2021.

4. O správnej žalobe rozhodol Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6S/32/2021 zo dňa 04.11.2021 tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj súvisiace rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

5. Prvostupňový správny orgán vo veci opätovne rozhodol rozhodnutím č. PPZ-HCP-PO7-281-021/023-PC zo dňa 20.02.2023 tak, že podľa § 54 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov žiadosť žalobkyne o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím.

II.

Zhrnutie dôvodov napadnutého rozhodnutia

6. Žalovaný v dôvodoch napadnutého rozhodnutia uviedol, že poskytnutie podstaty dôvodov utajovaného stanoviska spravodajskej služby správnym orgánom je z hľadiska ochrany utajovaných skutočností zjavne rizikovejšie, ako keď takúto všeobecnú podstatu dôvodov nesúhlasného stanoviska poskytne jeho pôvodca. Žalovaný, ani prvostupňový správny orgán nedisponujú možnosťou odtajnenia celej alebo časti utajovanej písomnosti a dôvodov ich vydania, čo však môže jej pôvodca, rovnako tak ani možnosťou všeobecného abstrahovania dôvodov stanoviska formou slovnej formulácie s domnienkou, že nevyzradí utajované skutočnosti, nakoľko nie je jej pôvodcom. Konajúce správne orgány vyčerpali zákonné možnosti, teda opakovane žiadali pôvodcu utajovanej skutočnosti o súčinnosť, požiadali o uvedenie všeobecnej podstaty dôvodov nesúhlasných stanovísk, oboznámili sa s obsahom utajovaných písomností, vyhodnotili ich obsah, účastníkovi konania sprístupnili všetko s výnimkou obsahu písomností, ktorých obsah je v zmysle zákona o ochrane utajovaných skutočností utajený a neprístupný pre neoprávnené osoby.

7. Podľa názoru žalovaného je hodnotenie, či je alebo nie je žiadateľ nebezpečný pre bezpečnosť Slovenskej republiky z hľadiska ohrozenia záujmu, ktorého ochrana patrí do pôsobnosti spravodajskej služby, posudzuje spravodajská služba, ktorá následne svoje zistenia v utajovanom režime odstupuje zákonným príjemcom. Spravodajská služba vydala stanovisko potvrdzujúce, že u účastníka konania existuje dôvodné podozrenie z ohrozenia bezpečnosti štátu. Správny orgán, ani odvolací orgán nemá právo vyjadrovať sa k nebezpečnosti osoby účastníka konania, pričom uvedené stanovisko môžu vyhodnocovať ako podklad pre vydanie rozhodnutia. Zdôraznil, že spravodajská služba je štátnym orgánom Slovenskej republiky, ktorý plní úlohy vo veciach ochrany ústavného zriadenia, vnútorného poriadku, bezpečnosti štátu a ochrany zahraničnopolitických a hospodárskych záujmov štátu.

8. Je potrebné rešpektovať, že ak rozhodnutie vychádza z utajovanej informácie, rozsah jeho odôvodnenia musí túto skutočnosť reflektovať, inak by bol účel utajenia informácií zmarený. Ak by orgány verejnej moci účastníkovi konania ako neoprávnenej osobe sprístupnili obsah utajovaných informácií, stratila by ich ochrana utajením zmysel.

9. Poukázal na skutočnosť, že bezpečnostný záujem Slovenskej republiky je záujmom verejným, ktorý je nadradený súkromnému záujmu účastníka konania, a teda správny orgán pri rozhodovaní prihliadal aj na verejný záujem. Účastníčka konania nebola rozhodnutím správneho orgánu vyhostená, nebola nijako obmedzená na slobode pobytu, pohybu a mať súkromný a rodinný život, nejedná sa o zrušenie prechodného pobytu. Správny orgán rozhodol len o podanej žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu, nakoľko nastali dôvody na jej zamietnutie.

III.

Správna žaloba

10. Včas podanou správnu žalobou, doručenou správnemu súdu dňa 18.10.2023 sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a vrátenia veci prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie. Žalobkyňa si zároveň uplatnila nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Svoju žalobu žalobkyňa odôvodnila tým, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

12. Uviedla, že vo veci jej žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu už rozhodol Krajský súd v Košiciach v konaní vedenom pod sp. zn. 6S/32/2021, pričom vyslovil právny názor, v zmysle, ktorého úlohou orgánov verejnej správy bolo oboznámiť žalobkyňu aspoň s podstatou dôvodov, ktoré viedli k zamietnutiu žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu, a to, prípadne aj v súčinnosti s pôvodcom utajovanej skutočnosti, avšak tým spôsobom, aby súčasne nedošlo k porušeniu povinností v zmysle zákona o ochrane utajovaných skutočností. V ďalšom konaní malo byť úlohou orgánov verejnej správy, prípadne aj v súčinnosti s pôvodcom utajovanej skutočnosti, posúdiť, či možno žalobkyňu sprístupniť podstatu dôvodov, prečo spravodajská služba nesúhlasí s jej dlhodobým pobytom na území Slovenskej republiky, alebo uviesť okolnosti, pre ktoré takéto sprístupnenie nie je možné, a čo tomu bráni.

13. Žalobkyňa však stále nepozná dôvody, pre ktoré spravodajská služba predložila správnomu orgánu nesúhlasné stanovisko k jej žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu na území Slovenskej republiky a opätovné stanoviská na základe žiadosti správneho orgánu, ako aj písomné odpovede k žiadostiam správneho orgánu a žalovaného. Spravodajská služba odmieta uviesť správnomu orgánu, resp. žalovanému podstatu dôvodov ich nesúhlasného stanoviska k žiadosti žalobkyne o udelenie dlhodobého pobytu v Slovenskej republike. Žalobkyňa sa nemôže stotožniť s argumentáciou, že dôvody negatívneho stanoviska spravodajskej služby sú predmetom utajenia, preto jej ich správny orgán, resp. žalovaný nemôže sprístupniť. Žalobkyňa nepožaduje oboznámenie s utajovanou skutočnosťou, ale uvedenie dôvodov, pre ktoré spravodajská služba, následne správny orgán a žalovaný postupujú voči nej takým spôsobom, že to vždy vedie k zamietnutiu jej žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu v Slovenskej republike. Uvedeným postupom orgánov verejnej správy bola žalobkyňa zbavená možnosti uplatňovať svoje práva v správnom konaní a účinne brániť svoje práva, pretože nevie, na základe akých dôvodov a skutočností voči nej spravodajská služba postupuje a vyjadruje sa k jej žiadosti. Nie je si vedomá žiadneho konania, či už na území Ukrajiny, Slovenska, alebo akéhokoľvek iného štátu, ktoré by mohlo ohroziť bezpečnosť Slovenskej republiky. Žalobkyňa už predtým nadobudla povolenie na prechodný pobyt na území Slovenskej republiky a došlo viackrát k jeho obnoveniu. Žalobkyňi nie je zrejmé a nedokáže pochopiť, prečo je jej pobyt na území Slovenskej republiky problém a prečo nepozná dôvody postupu orgánov verejnej správy, ktoré vedú k zamietnutiu jej žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu v Slovenskej republike. Samotné nesúhlasné stanovisko spravodajskej služby nemôže byť samo osebe dôvodom na zamietnutie žiadosti žalobkyne o udelenie dlhodobého pobytu v Slovenskej republike, ale zamietavé rozhodnutie musí byť riadne odôvodnené a musí byť z neho zrejmé, v čom spočíva dôvodnosť podozrenia, že žalobkyňa ohrozí bezpečnosť Slovenskej republiky alebo verejný poriadok.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

14. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril podaním zo dňa 30.01.2024, pričom uviedol, že bol si vedomý úloh, ktoré konajúci súd uložil v zrušujúcom rozsudku sp. zn. 6S/ 32/2021 zo dňa 04.11.2021, opakovane žiadal pôvodcu utajovanej skutočnosti o súčinnosť, požiadal o uvedenie všeobecnej podstaty dôvodov nesúhlasného stanoviska. Nakoľko spravodajská služba neposkytla orgánom verejnej správy na výslovné požiadanie všeobecnú podstatu dôvodov nesúhlasného stanoviska, preto žalovaný v preskúmvacom rozhodnutí uviedol správnu úvahu jednak z dôvodu nesprístupnenia obsahu nesúhlasného stanoviska spravodajskej služby, ako aj z dôvodu nesprístupnia podstaty dôvodov nesúhlasného stanoviska spravodajskej služby a pokračoval správnu úvahou, aké riziká a následky hrozia pri sprístupnení podstaty dôvodov vydania utajovanej písomnosti.

15. Žalovaný poukázal na absenciu zákonného oprávnenia vykonať akýkoľvek všeobecný abstrakt dôvodov utajovanej písomnosti. Ani samotný pôvodca utajovanej skutočnosti po výslovej žiadosti prvostupňového správneho orgánu a žalovaného to nevykonával. Rovnako platí to, že konajúce orgány

verejnej správy nedisponujú možnosťou odtajnenia celej alebo časti utajovanej skutočnosti, rovnako tak ani možnosťou všeobecného abstrahovania dôvodov formou slovnej formulácie s domnienkou, že nevyzradia utajovanú skutočnosť. Ak by k tomu prvostupňový správny orgán alebo žalovaný pristúpil, konal by mimo medzí stanovených zákonom o ochrane utajovaných skutočností, konal by nezákonne a na nezákonnom postupe nemôže byť založená zákonnosť rozhodnutia.

16. V priebehu celého rozhodovania o žiadosti žalobcu o udelenie dlhodobého pobytu bola spravodajská služba oslovená spolu päťkrát. K osobe žalobkyne vydala tri nesúhlasné stanoviská, ktoré sú utajovanými písomnosťami a obsah ktorých žalobkyňa nemožno sprístupniť, nakoľko nie je oprávnenou osobou sa s ich obsahom oboznámiť.

17. Žalobkyňa mala obmedzenú možnosť spochybníť, že predstavuje hrozbu, pretože odôvodnenie prvostupňového správneho orgánu v tomto smere obsahovalo minimum informácií. Miera odôvodnenia rozhodnutia odráža mieru utajenia podkladu, z ktorého správny orgán vychádzal. Prvostupňový správny orgán, ako aj žalovaný sú štátnymi orgánmi, ktoré môžu konať len tak, ako im zákon umožňuje a sú viazané len zákonom priznanými oprávneniami, na rozdiel od právneho zástupcu žalobkyne, ktorý nie je štátnym orgánom a môže konať spôsobom, ktorý zákon nezakazuje.

18. Zákon o ochrane utajovaných skutočností neumožňuje a nepriznáva orgánom verejnej správy oprávnenie na sprístupnenie akéhokoľvek (úplného, čiastočného, minimálneho, abstrahovaného, zovšeobecneného alebo pomocou znakov, šífier, legiend, zámeny slov s podobným významom alebo zmenou slovosledu) obsahu a dôvodov utajovanej písomnosti neoprávnenej osobe.

V.

Replika žalobkyne

19. Žalobkyňa v následnej replike zo dňa 15.02.2024 uviedla, že Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom PL. ÚS 17/2022 zo dňa 13.12.2023 rozhodol, že ustanovenia § 33 ods. 6 písm. o) a § 48 ods. 2 písm. h) zákona o pobyte cudzincov nie sú v súlade s článkom 46 ods. 1 a 2 v spojení s článkom 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Tento nález priamo súvisí s prejednanou vecou, keďže Ústavný súd SR vyslovil nesúlad ustanovení, na základe ktorých cudzinecká polícia zamietala žiadosť o udelenie prechodného pobytu, resp. trvalého pobytu cudzincovi v prípade nesúhlasného stanoviska spravodajskej služby. Z uvedeného vyplýva, že cudzinecká polícia nemôže v súčasnosti postupovať tak, že by zamietla žiadosť o udelenie prechodného pobytu alebo trvalého pobytu len na základe nesúhlasného stanoviska spravodajskej služby.

20. V predmetnej právnej veci bol postup a rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu založené na nesúhlasnom stanovisku spravodajskej služby, s ktorým sa nemala žalobkyňa ako oboznámiť a dôvody, ktorého jej neboli oboznámené.

21. Žalovaný v následnej duplike zo dňa 26.02.2024 uviedol, že naďalej trvá na svojom predchádzajúcom vyjadrení k žalobe.

VI.

Aplikované ustanovenia právnych predpisov

22. Podľa § 52 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar udelí dlhodobý pobyt, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 54 ods. 2, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa na území Slovenskej republiky zdržiava oprávnene a nepretržite po dobu piatich rokov bezprostredne pred podaním žiadosti.

23. Podľa § 54 ods. 2 písm. b) zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok.

24. Podľa § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar si na posúdenie žiadosti o udelenie prechodného pobytu a žiadosti o udelenie trvalého pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny staršieho ako 14 rokov vyžiada stanovisko Slovenskej informačnej služby a Vojenského spravodajstva, ktorí pri nesúhlase s udelením pobytu zašlú nesúhlasné stanovisko policajnému útvaru do pätnástich dní od doručenia žiadosti o stanovisko. Slovenská informačná služba a Vojenské spravodajstvo v stanovisku podľa predchádzajúcej vety prihládajú na záujmy štátu v rozsahu svojej pôsobnosti.

VII.

Právne posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov

25. Na žiadosť právneho zástupcu žalobkyne bol vo veci vytýčený termín pojednávania na deň 06.11.2025, pričom správny súd prejednal vec za prítomnosti právneho zástupcu žalobkyne a zástupkyne žalovaného. Prítomní zástupcovia na pojednávaní v rámci svojich vyjadrení zotrvali na obsahu svojich doterajších skutkových tvrdení a právnej argumentácie.

26. Senát Správneho súdu v Košiciach konajúci ako správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná, nakoľko je ústavne neprijateľné a v rozpore s princípmi materiálneho právneho štátu, aby rozhodovanie o udelení dlhodobého pobytu, teda rozhodovanie o verejných subjektívnych právach účastníka konania, zákonom zverené správnejmu orgánu (policajnému útvaru), bolo založené výhradne na stanovisku spravodajskej služby, ktoré správny orgán rešpektoval bez znalosti jeho dôvodov.

27. V úvode právneho posúdenia ohľadom práva cudzinca na prístup k utajovaným dokumentom považuje správny súd za podstatné uviesť, že Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku veľkej komory z 15.10.2020 vo veci E. a E. proti Rumunsku (č. 80982/12), poznamenal, že právo (cudzinca) na prístup k podkladom v spise nie je absolútne. Štáty pri voľbe vhodných obmedzení práv majú určitý priestor na uváženie (podobne v kontexte výkladu čl. 6 Dohovoru Regner proti Českej republike, č. 35289/11, rozsudok veľkej komory z 19.9.2017). Akékoľvek obmedzenia v možnosti procesnej obrany cudzinca však nesmú zasahovať do samotnej podstaty práv chránených článkom 1 Protokolu č. 7. Ak dôjde teda k obmedzeniam, cudzincovi musí byť daná účinná možnosť predložiť dôvody proti správnejmu rozhodnutiu, resp. byť chránený pred svojvôľou. Európsky súd pre ľudské práva pripúšťa, že obmedzenie práva cudzincov na prístup k utajeným dokumentom záleží tiež na právnom poriadku toho či onoho členského štátu a na zákonnej možnosti tieto obmedzenia procesných práv kompenzovať iným spôsobom. O to viac v slovenskom kontexte vyvstáva povinnosť správnych súdov riadne vyhodnotiť dôvody pre určité rozhodnutie správneho orgánu založené na informáciách z utajeného dokumentu. Hoci podľa okolností môže byť cudzincovi odopreté právo na prístup k utajeným materiálom, neznamená to, že mu správny orgán neoznami vôbec nič. Správne orgány musia informovať cudzincov aspoň o podstate vznesených obvinení (na porovnanie rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR zo dňa 26.06.2024 sp. zn. 2Sak/20/2022).

28. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom PL. ÚS 17/2022-96 zo dňa 13. decembra 2023 rozhodol, že ustanovenia § 33 ods. 6 písm. o) a § 48 ods. 2 písm. h) zákona č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 46 ods. 1 a 2 v spojení s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, pričom jeho závery je možné aplikovať aj na predmetnú právnu vec.

29. Z ustanovenia § 54 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov vyplýva, že policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie dlhodobého pobytu, ak je dôvodné podozrenie, že štátny príslušník tretej krajiny ohrozí bezpečnosť štátu alebo verejný poriadok. Policajný útvar by pritom mal posúdiť mieru ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku vyplývajúcu z trestného činu spáchaného štátnym príslušníkom tretej krajiny a z jeho závažnosti alebo vyplývajúcu z nebezpečenstva hroziaceho od štátneho príslušníka tretej krajiny a zohľadniť dĺžku pobytu a rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

30. V danom prípade nešlo o prechodný ani trvalý pobyt, ale o dlhodobý pobyt žalobkyne, ktorá sa na území Slovenskej republiky oprávnene zdržiava viac ako päť rokov, preto nebolo namieste vyžiadať stanovisko spravodajskej služby podľa § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, ale posúdiť ohrozenie verejného poriadku zo strany žiadateľky o dlhodobý pobyt, najmä mieru ohrozenia, túto aj

posúdiť z jej konania a z jeho závažnosti, resp. z nebezpečenstva hroziaceho od žalobkyne. Z obsahu administratívneho spisu, ani z vyjadrenia žalovaného nevyplýva, že by žalobkyňa spáchala trestný čin, policajný útvar sa mal preto zaoberať tým, či zo strany žalobkyne môže dôjsť k ohrozeniu bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku.

31. Policajný útvar ako prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie založil na tom, že vo vzťahu k žalobkyni bolo vydané negatívne stanovisko spravodajskej služby, avšak z rozhodnutia žalovaného nevyplýva miera ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku zo strany žalobkyne, ich rozhodnutia sú preto nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

32. Pokiaľ správny orgán vyžiadal k žiadosti o udelenie dlhodobého pobytu stanovisko podľa § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, konal v rozpore so znením ustanovenia § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, pretože v danom prípade nešlo o prechodný, ani o trvalý pobyt, ale o dlhodobý pobyt (na porovnanie rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 2Sak/20/2022 zo dňa 26.06.2024).

33. Správny orgán nepostupoval v zmysle zákona, ale zamietol žiadosť žalobkyne o dlhodobý pobyt s poukazom na negatívne stanovisko spravodajskej služby, ktoré vyžiadal podľa § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov a ktoré bolo jediným dôvodom zamietnutia žiadosti. Správny orgán teda konal nielen v rozpore s § 125 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov, ale aj v rozpore s § 54 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov, keďže jediným dôvodom zamietnutia žiadosti žalobkyne bolo stanovisko spravodajskej služby, nepokúsil sa ani o zrozumiteľné zhrnutie podstaty dôvodov, na ktorých svoje rozhodnutie založil.

34. Možno dodať, že pokiaľ by aj správny orgán pri konštatovaní existencie ohrozenia verejného poriadku zo strany žalobkyne vychádzal len zo stanoviska spravodajskej služby, na čo nemal zákonné oprávnenie, a obmedzil by tak obsah odôvodnenia len na jediný odkaz, že rozhodnutie vychádza z utajovaných informácií, potom by musel naraziť na ústavné limity, pretože takáto rozhodovacia činnosť správneho orgánu by nerešpektovala podstatu základného práva podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie.

35. Správny súd v tejto súvislosti odkazuje na skorší nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 8/2016 zo dňa 12.12.2018, ktorý zdôraznil, že cudzinec má v každom prípade právo sa dozvedieť aspoň základné informácie, prípadne podstatu dôvodov, na ktorých je rozhodnutie v utajovanej časti založené. Ústavný súd Slovenskej republiky pristúpil k zrušeniu ustanovenia § 120 ods. 2 zákona o pobyte cudzincov z toho dôvodu, že cudzinec sa nedozvie ani podstatu dôvodov týkajúcich sa verejnej bezpečnosti, ktoré tvoria základ týchto rozhodnutí; súdne preskúmavanie tak nemožno považovať z hľadiska ochrany práv takejto osoby za efektívne. Súdne preskúmavanie takto nemohlo byť zárukou proti svojvôli správneho orgánu a nemohlo reálne naplniť základné právo cudzinca na súdnu ochranu.

VIII. Záver

36. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností správny súd dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keďže bol porušený princíp rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keď žalobkyňa nebola oboznámená s dôvodmi, pre ktoré jej nebol udelený dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky, preto správny súd tieto rozhodnutia postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

37. V ďalšom konaní bude úlohou správnych orgánov posúdiť a odôvodniť mieru ohrozenia bezpečnosti štátu alebo verejného poriadku vyplývajúcu z nebezpečenstva hroziaceho od žalobkyne, pričom zohľadnia dĺžku pobytu a rozsah väzieb s krajinou pôvodu.

38. Podľa § 167 ods. 1 SSP, správny súd prizná žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, ak mal žalobca vo veci celkom alebo sčasti úspech.

39. Žalobkyňa bola v konaní pred správnym súdom úspešná, preto jej správny súd priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania v plnom rozsahu v zmysle § 167 ods. 1 SSP. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak:

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 1 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť:

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti. Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 ods. 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.